

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
Українське географічне товариство
Пряшівський університет (Словаччина)

МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СИСТЕМІ ГЕОГРАФІЧНОЇ, ТУРИЗМОЛОГІЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ НАУКИ

Матеріали

IV Міжнародної науково-практичної конференції,
приуроченої 35-літтю утворення географічного факультету
в Тернопільському національному педагогічному університеті
імені Володимира Гнатюка
(м. Тернопіль, 15-16 травня 2025 р.)

Тернопіль, 2025

*Рекомендовано до друку
та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою географічного факультету
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
(протокол № 10 від 28 травня 2025 р.)*

За загальною редакцією доктора географічних наук,
професора кафедри географії України і туризму, декана географічного факультету
Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка
Андрія Кузишина.

Контактна адреса:

Організаційний комітет IV Міжнародної науково-практичної конференції «Міждисциплінарні
інтеграційні процеси у системі географічної, туризмологічної та екологічної науки»
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
Географічний факультет,
вул. М. Кривоноса, 2, м. Тернопіль, 46027,
тел. +38 (0352) 43-61-54, e-mail: geo.tnpu@gmail.com.

Міждисциплінарні інтеграційні процеси у системі географічної, туризмологічної та екологічної науки: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції приуроченої 35-літтю утворення географічного факультету в Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка (м. Тернопіль, 15-16 травня 2025 р.) / за заг. ред. проф. А. Кузишина. Тернопіль: ФОП Осадца Ю.В., 2025. 308 с.

Збірник містить матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Міждисциплінарні інтеграційні процеси у системі географічної, туризмологічної та екологічної науки», які присвячені комплексному осмисленню різних аспектів у царині сучасної географічної, туризмологічної та екологічної науки, а також наук про Землю упродовж останніх десятиліть. До збірника увійшли тези доповідей з наступної проблематики: висвітлення історії та персоналій в географії, туризмології, екології та науках про Землю; світовий досвід і європейська практика інтеграції географічних, туризмологічних, екологічних досліджень та досліджень в сфері наук про Землю з фундаментальними науковими напрямками; основні тенденції інтеграційних процесів в еколого-географічних дослідженнях; прикладний та теоретичний аспект суспільно-географічних та природничо-географічних досліджень територіального розвитку; туризмологічні студії в сучасному науковому просторі; актуальні питання в сфері наук про Землю; оптимізація екосистемних послуг річково-басейнових систем на засадах сталого розвитку; освітні і наукові міждисциплінарні візії.

Матеріали конференції можуть бути цікавими та корисними для науковців, викладачів, здобувачів освіти та фахівців-практиків.

Тексти представлено із максимальним збереженням авторської редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст доповідей, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

© Колектив авторів, 2025
© ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова організаційного комітету:

Володимир КРАВЕЦЬ, доктор педагогічних наук, професор, Дійсний член (академік) Національної академії педагогічних наук України, Заслужений працівник освіти України, виконувач обов'язків ректора Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Заступник голови організаційного комітету:

Андрій КУЗИШИН, доктор географічних наук, професор, декан географічного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Члени організаційного комітету:

Сергій ЗАДВОРНИЙ, кандидат географічних наук, доцент кафедри географії України і туризму Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Інна ПОПЛАВСЬКА, кандидат географічних наук, доцент кафедри географії України і туризму Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Богдан ПУШКАР, кандидат географічних наук, доцент кафедри географії України і туризму Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Богдан ГАВРИШОК, кандидат географічних наук, доцент кафедри географії та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Ірина БАРНА, кандидат географічних наук, доцент кафедри геоекології та гідрології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Ігор КУЗИК, доктор філософії (PhD) з наук про Землю, викладач кафедри геоекології та гідрології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Секретар організаційного комітету:

Тетяна ДОРОЖОВСЬКА, старший лаборант кафедри географії України і туризму Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

НАУКОВИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Микола БАРАНОВСЬКИЙ, доктор географічних наук, професор кафедри географії, туризму та спорту Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя;

Леонід БИЦЮРА, кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри екології та охорони здоров'я Західноукраїнського національного університету;

Володимир БІЛАНЮК, кандидат географічних наук, доцент, декан географічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка;

Василь БРИЧ, доктор економічних наук, професор, директор навчально-наукового інституту інноватики, природокористування та інфраструктури Західноукраїнського національного університету;

Ігор ВІТЕНКО, кандидат географічних наук, доцент, заступник директора з науково-методичної роботи та міжнародного співробітництва Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти;

Ірина ГУДЗЕЛЯК, кандидат географічних наук, доцент, завідувач кафедри економічної і соціальної географії імені професора Олега Шаблія Львівського національного університету імені Івана Франка;

Григорій ДЕНИСИК, доктор географічних наук, професор кафедри географії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського;

Леся ЗАСТАВЕЦЬКА, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри географії, та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Сергій ЗАПОТОЦЬКИЙ, доктор географічних наук, професор, декан географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Мирослав ЗАЯЧУК, доктор географічних наук, декан географічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

Євген ІВАНОВ, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри конструктивної географії і картографії Львівського національного університету імені Івана Франка;

Ігор КАВЕЦЬКИЙ (Kavetskyu Igor, dr hab. prof.), доктор географічних наук, професор інституту просторового управління і соціально-економічної географії, Щецинський університет (Польща);

Ігор КАСІЯНИК, кандидат географічних наук, доцент, завідувач кафедри географії та методики її викладання Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Радослав КЛАМАР (Radoslav Klamár, PhD. doc. RNDr.) доцент кафедри географії Пряшівського університету (Словаччина);

Іван КОВАЛЬЧУК, доктор географічних наук, завідувач кафедри геодезії та картографії Національного університету біоресурсів і природокористування України;

Анатолій КОРНУС, кандидат географічних наук, доцент кафедри загальної та регіональної географії Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка;

Стефан КОЧО (Štefan Koso, PhD., doc. RNDr.), доцент кафедри географії Пряшівського університету (Словаччина);

Анатолій КОШІЛЬ, кандидат географічних наук, доцент, директор Тернопільської державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту сільського господарства Карпатського регіону Національної академії аграрних наук України;

Альфред КРОГМАНН (Alfred Krogmann, PhD., doc. RNDr.), доцент кафедри географії, геоінформатики та регіонального розвитку Університету Костянтина Філософа в Нітрі (Словаччина);

Олександр КУЧАБСЬКИЙ (Aleksander Kuczabski, dr hab. prof.), професор кафедри регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Марія ЛУЩИК, кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму Національного університету «Львівська політехніка»;

Ольга ЛЮБИЦЕВА, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри країнознавства та туризму Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Надія МАКСИМЕНКО, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри екологічного моніторингу і заповідної справи Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна;

Дар'я МАЛЬЧИКОВА, доктор географічних наук, професор, проректорка з навчальної та науково-педагогічної роботи Херсонського державного університету;

Євгенія МАРУНЯК, доктор географічних наук, член-кореспондент НАН України, директор Інституту географії НАН України;

Костянтин МЕЗЕНЦЕВ, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри економічної та соціальної географії Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Михайло МЕЛЬНИЙЧУК, кандидат географічних наук, професор, професор кафедри фізичної географії Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Людмила НЕМЕЦЬ, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри соціально-економічної географії і регіонознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна;

Ігор ПИЛИПЕНКО, доктор географічних наук, декан географічного факультету Херсонського державного університету;

Катерина СЕГІДА, доктор географічних наук, професор кафедри соціально-економічної географії і регіонознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна;

Мирослав СИВИЙ, доктор географічних наук, професор, професор кафедри географії, та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Владімір СОЛАР (Vladimír Solár, PhD. doc. RNDr.), завідувач кафедри географії Пряшівського університету (Словаччина);

Валерій РУДЕНКО, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри економічної географії та екологічного менеджменту Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

Мацей ТАРКОВСЬКИЙ (Maciej Tarkowski, dr), завідувач кафедри регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Любомир ЦАРИК, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри геоекології та гідрології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Сергій ШЕВЧУК, доктор географічних наук, професор, професор кафедри геоматики, землеустрою та планування територій Полтавського державного аграрного університету;

Дмитро ШУШПАНОВ, доктор економічних наук, професор, завідувач відділу демографічного моделювання та прогнозування, Інститут демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи НАН України.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ПРОБЛЕМИ ВИСВІТЛЕННЯ І СТОРІЙ ТА ПЕРСОНАЛІЙ В ГЕОГРАФІЇ, ТУРИЗМОЛОГІЇ, ЕКОЛОГІЇ ТА НАУКАХ ПРО ЗЕМЛЮ

<i>Андрій КУЗИШИН, Любомир ЦАРИК. ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА ЯК ЦЕНТР ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....</i>	<i>10</i>
<i>Іван ВІСРУ. БУКОВИНА ПІД ВЛАДОЮ РУМУНІЙ: ВІЗІЯ ІОНА НІСТОРА ТА ЇЇ ВТІЛЕННЯ (1918-1940 РОКИ).....</i>	<i>19</i>
<i>Григорій ДЕНИСИК, Богдан ДЕНИСИК. ТЕРМІНОЛОГІЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ЛАНДШАФТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....</i>	<i>22</i>

РОЗДІЛ 2

СВІТОВИЙ ДОСВІД І ЄВРОПЕЙСЬКА ПРАКТИКА ІНТЕГРАЦІЇ ГЕОГРАФІЧНИХ, ТУРИЗМОЛОГІЧНИХ, ЕКОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ В СФЕРІ НАУК ПРО ЗЕМЛЮ З ФУНДАМЕНТАЛЬНИМИ НАУКОВИМИ НАПРЯМКАМИ

<i>Іван КОВАЛЬЧУК, Тарас ЄВСЮКОВ, Олексій КУЦЕНКО. АЛГОРИТМИ СТВОРЕННЯ 3D МОДЕЛЕЙ ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ ТА ЇХ АПРОБАЦІЯ НА ПРИКЛАДАХ ЦІННИХ АРХІТЕКТУРНИХ СПОРУД КИЄВА.....</i>	<i>24</i>
<i>Ігор ПИЛИПЕНКО, Дар'я МАЛЬЧИКОВА, Петро ПОДОЛЯК. ВІД ТИПІЗАЦІЇ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ: ІНСТРУМЕНТИ МОРФОЛОГІЧНОГО ТА ФУНКЦІОНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ПРОСТОРОВИХ СИСТЕМ.....</i>	<i>29</i>

РОЗДІЛ 3

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ЕКОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

<i>Уляна БАЧИНСЬКА, Микола АНДРЕЙВ, Галина БАРАНЧУК, Любов ЯНКОВСЬКА. ХАРАКТЕРИСТИКА НАСАДЖЕННЯ ДУБА ЧЕРВОНОГО В ПРИРОДНОМУ ЗАПОВІДНИКУ «МЕДОБОРИ».....</i>	<i>32</i>
<i>Олександр ВАСІЛЕВСЬКИЙ. НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕРИТОРІЇ НПП «КРЕМЕНЕЦЬКІ ГОРИ».....</i>	<i>38</i>
<i>Євген ІВАНОВ, Володимир БІЛАНЮК, Олег ГУСАК. ТЕХНОЛОГІЇ РОЗРОБЛЕННЯ БУДІВЕЛЬНОЇ СИРОВИНИ ТА ЗАХИСТУ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА (НА ПРИКЛАДІ НОВОТРОСТЯНЕЦЬКОГО КАР'ЄРУ ПІСКІВ І ВАПНЯКІВ).....</i>	<i>41</i>
<i>Надія СТЕЦЬКО, Олександр ХИМЕРА. ОСОБЛИВОСТІ РЕКРЕАЦІЙНО- ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ В ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ.....</i>	<i>47</i>
<i>Руслан ЯВОРІВСЬКИЙ, Ганна ДОЛОПКУЛА, Богдан ГАВРИШОК. ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВИДІВ РОДУ СНІЖНОЯГІДНИК (SYMPHORICARPOS Duhamel) В ОЗЕЛЕНЕННІ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ.....</i>	<i>52</i>

РОЗДІЛ 4

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ТА ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ (ПРИКЛАДНИЙ ТА ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)

<i>Олександр БОНДАРЮК. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИМУШЕНОЇ МІГРАЦІЇ З УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ.....</i>	<i>58</i>
<i>Юрій ГЕВАК. НАСЛІДКИ ДЕМОГРАФІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ ДЛЯ СТАЛОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.....</i>	<i>60</i>

<i>Ірина ГУДЗЕЛЯК. РІВЕНЬ ДЕМОКРАТІЇ У СВІТІ: ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ.....</i>	<i>63</i>
<i>Сергій ГУЛИК, Богдан ЗАБЛОЦЬКИЙ. СУЧАСНА СТРУКТУРА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ АНТРОПОГЕННИХ ЛАНДШАФТІВ С. ЛИЧКІВЦІ ГУСЯТИНСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....</i>	<i>66</i>
<i>Оксана ЗАЯЧУК, Мирослав ЗАЯЧУК, Анастасія ЗАЯЧУК. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПАРКОВИХ ЗОН МІСТА ЧЕРНІВЦІ.....</i>	<i>69</i>
<i>Ганна ДОЛОПКУЛА, Богдан ГАВРИШОК, Петро ДЕМ'ЯНЧУК. ОПТИМІЗАЦІЯ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ У БЕРЕГІВСЬКОМУ ЛІСГОСПІ....</i>	<i>73</i>
<i>Наталія ЗАБЛОТОВСЬКА, Ірина ЗАБЛОТОВСЬКА. СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ УРБАНІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТЕРИТОРІЇ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....</i>	<i>77</i>
<i>Віталій ЗАБЛОТОВСЬКИЙ. ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНІ ПЕРЕВАГИ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ, ЯК ОДИН ІЗ КЛЮЧОВИХ ПУНКТІВ У СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ.....</i>	<i>79</i>
<i>Lesia ZASTAVETSKA, Taras ZASTAVETSKYI, Anna RYBAK. CURRENT FEATURES OF MIGRATION PROCESSES IN EU COUNTRIES.....</i>	<i>81</i>
<i>Іван ЗАХАРЧУК. ПРИЗВИЩЕ, ЯК АНОПОНІМІЧНИЙ ФАКТОР ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЗАХІДНИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....</i>	<i>83</i>
<i>Юрій КИСЕЛЬОВ. ОБҐРУНТУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСНОВИ КАРТ ЗЕМЛЕСВІТІВ.....</i>	<i>86</i>
<i>Назарій КОЛОСІВСЬКИЙ. СФЕРА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ: СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ.....</i>	<i>88</i>
<i>Владислав КОНДУРЯН. СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДЕМОГЕОГРАФІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТЕРИТОРІЇ ВИЖНИЦЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....</i>	<i>91</i>
<i>Іван КОСТАЩУК, Назарій ЗМІЙОВСЬКИЙ. ЕЛЕКТОРАЛЬНА ПОВЕДІНКА НАСЕЛЕННЯ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....</i>	<i>93</i>
<i>Катерина КРАВЧЕНКО. ХАРКІВСЬКА АГЛОМЕРАЦІЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ.....</i>	<i>97</i>
<i>Дмитрій КУКУРУДЗА. ФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МІСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ НА ПРИКЛАДІ СЛАБОУРБАНІЗОВАНИХ ОБЛАСТЕЙ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.....</i>	<i>102</i>
<i>Володимир ЛУЦЮК. ВПЛИВ РЕЛОКАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ НА ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ПЛАНУВАННЯ РЕГІОНІВ.....</i>	<i>107</i>
<i>Надія МАКСИМЕНКО, Ольга ПАРХОМЕНКО. ОЦІНКА ДОТРИМАННЯ НОРМ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ЗОНУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРИРОДНИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ.....</i>	<i>110</i>
<i>Ярослав МАРИНЯК. КУЛЬТУРНО-ГЕОГРАФІЧНІ ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІНИ ГЕОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ У ХХ–ХХІ СТ. (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ МІСТ).....</i>	<i>112</i>
<i>Михайло МЕЛЬНІЙЧУК, Валентина СТЕЛЬМАХ, Ірина ЄРКО. ТРАНСФОРМАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТА ЛІСОВИХ ЛАНДШАФТІВ ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ....</i>	<i>119</i>
<i>Станіслав МИРОНЮК. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НАСЕЛЕННЯ ЯК НАУКОВА КАТЕГОРІЯ.....</i>	<i>125</i>
<i>Світлана НОВИЦЬКА, Любов ЯНКОВСЬКА. УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ (НА МАТЕРІАЛАХ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ)....</i>	<i>127</i>
<i>Сергій ПУГАЧ. КОМУНІКАЦІЙНІ МЕРЕЖІ ТА РОЛЬ ГЕОГРАФІЧНОЇ НАУКИ У ЇХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....</i>	<i>132</i>
<i>Михайло САЛІЙ. РОЛЬ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ ПОСЕЛЕНЬ У ТРАНСФОРМУВАННІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ СИСТЕМИ РОЗСЕЛЕННЯ.....</i>	<i>136</i>

<i>Катерина СЕГІДА, Олександр ДУМНОВ. РЕГІОНАЛЬНІ РИНКИ ПРАЦІ УКРАЇНИ: (НЕ)СТІКІСТЬ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	138
<i>Мирослав СИВИЙ. РОЛЬ ТА МІСЦЕ МІНЕРАЛЬНИХ РЕСУРСІВ У СТРУКТУРІ ГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ ДЕРЖАВИ, РЕГІОНУ</i>	142
<i>Петро СУХИЙ, Юлія СЕНДЗІК. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯМ У МІСТІ ЧЕРНІВЦІ</i>	148

РОЗДІЛ 5

ТУРИЗМОЛОГІЧНІ СТУДІЇ В СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ

<i>Жанна БУЧКО. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕТНОТУРИЗМУ</i>	155
<i>Ольга ДАНІЛОВА, Валентина ПІДГІРНА, АНДРІЙ КОСТЕЧКО. СУЧАСНІ ТРЕНДИ СВІТОВОГО ЕКОТУРИСТИЧНОГО РИНКУ</i>	158
<i>Катерина ДУДАРЧУК. ТУРИСТИЧНА ГАЛУЗЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ</i>	161
<i>Марта МАЛЬСЬКА, Юрій ЗІНЬКО, Лідія ДУБІС. ТУРИЗМОЛОГІЯ І РЕКРЕАЛОГІЯ ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ДИСЦИПЛІНИ: ОСВІТНІ АСПЕКТИ</i>	165
<i>Костянтин НАКОНЕЧНИЙ, Вероніка ГРИЦКУ. МЕТОДОЛОГІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ</i>	170
<i>Сергій ОСТАПЧУК, Андрій ПРОКОПЧУК. ПРОСТУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СТЕЖКИ «СОКОЛИНІ ГОРИ» ЗА МАТЕРІАЛАМИ ДЗЗ</i>	174
<i>Інна ПОПЛАВСЬКА. ТУРИСТИЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ЯК ІНСТРУМЕНТ КОМУНІКАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ</i>	178
<i>Богдан ПУШКАР, Анна ПУШКАР, Зоряна ПУШКАР. ТЕМАТИЧНІ ТУРИСТИЧНІ МАРШРУТИ ЗА ІСТОРИЧНИМИ ПОДІЯМИ</i>	182
<i>Іван РУДАКЕВИЧ, Богдан ГАВРИШОК. РИМО-КАТОЛИЦЬКІ ХРАМИ ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ МІСТА ТЕРНОПІЛЬ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У ТУРИСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	185
<i>Оксана СМІК, Ганна ЄРЕМІЯ, Наталя АНДРУСЯК. ТЕМАТИЧНІ ГОТЕЛІ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТІЙКОСТІ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	191
<i>Наталя ФЛІНТА. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ДИТЯЧОЇ ТУРИСТИЧНОЇ АНІМАЦІЇ В УКРАЇНІ</i>	193
<i>Петро ЦАРИК, Діана МИХАЙЛОВА. СПРИЯТЛИВІСТЬ ЛАНДШАФТНИХ КОМПЛЕКСІВ НПП «ПОДІЛЬСЬКІ ТОВТРИ» ДЛЯ ЦІЛЕЙ РЕКРЕАЦІЇ</i>	198
<i>Олександра ЧУБРЕЙ, Ганна ЄРЕМІЯ, Ростислав ШЕРЕМЕТ. ІНКЛЮЗИВНИЙ ТУРИЗМ ЯК НАПРЯМ УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	204

РОЗДІЛ 6

ОПТИМІЗАЦІЯ ЕКОСИСТЕМНИХ ПОСЛУГ РІЧКОВО-БАСЕЙНОВИХ СИСТЕМ НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

<i>Любомир ЦАРИК, Володимир ЦАРИК. ПРОБЛЕМА ФУНКЦІОНУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБ'ЄКТІВ У ВОДООХОРОННІЙ ЗОНІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА</i>	207
--	-----

РОЗДІЛ 7

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ В СФЕРІ НАУК ПРО ЗЕМЛЮ

<i>Ігор КУЗИК, Ігор ЧЕБОЛДА. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ВОДОКОРИСТУВАННЯ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ ДІЛЯНОК БАСЕЙНУ РІЧКИ ДНІСТЕР</i>	211
---	-----

<i>Степан ПОП. НИЗЬКОВУГЛЕЦЕВИЙ РОЗВИТОК ЕНЕРГЕТИКИ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ОСВОЄННЯ ВІДНОВЛЮВАНИХ ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ.....</i>	216
<i>Дмитро ПРОДАНЮК. РОЛЬ ОПЕРАТИВНОГО КАРТОГРАФУВАННЯ В СИСТЕМІ МОНІТОРИНГУ ІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ.....</i>	223
<i>Іван РУДАКЕВИЧ, Юлія ЛУКІВ. ПРОБЛЕМИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ СКОРИКІВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....</i>	228
<i>Анастасія СЕРКІЗ. ЗАЛЕЖНІСТЬ РІВНЯ КОНЦЕНТРАЦІЇ CO₂ ВІД ІНТЕНСИВНОСТІ РУХУ АВТОТРАНСПОРТУ, ЩІЛЬНОСТІ ЗАБУДОВИ ТА ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ: РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕРНОПОЛЯ.....</i>	234
<i>Наталія ТАРАНОВА, Андрій ВАРЕНИК. ПРОСТОРОВО-ЧАСОВИЙ АНАЛІЗ ЗМІН ЯКОСТІ ПОВІТРЯ ТА ВОДИ В УМОВАХ УРБАНІЗАЦІЇ ТЕРНОПОЛЯ ЗА ДАНИМИ ДЗЗ (2019-2024 РР.).....</i>	236
<i>Павло ФЛІНТА. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В РЕГІОНІ.....</i>	247
<i>Ганна ЧЕРНЮК, Ігор КАСІЯНИК, Борис МАТВІЙЧУК. ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРИНЦИПИ КОМПЛЕКСНОГО ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНОГО РАЙОНУВАННЯ (НА ПРИКЛАДІ МАТЕРИКА ЄВРАЗІЇ).....</i>	253

РОЗДІЛ 8

ОСВІТНІ І НАУКОВІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ВІЗІЇ

<i>Олег БАЙТЕРЯКОВ, Володимир МИСЬКО. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕНЬ БОНІСТИЧНО-НУМІЗМАТИЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ.....</i>	258
<i>Ігор ВІТЕНКО, Зоряна МИКОЛІВ. СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....</i>	260
<i>Мирослава ВЛАХ. МІФОГЕОГРАФІЯ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ВІЗІЯ В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ.....</i>	264
<i>Назарій ЖУКОВ. ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОВІДНИХ ТУРИСТИЧНИХ КРАЇНАХ СВІТУ.....</i>	271
<i>Сергій ЗАДВОРНИЙ. МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ВІЗІЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ СФЕРИ ТУРИЗМУ І РЕКРЕАЦІЇ.....</i>	275
<i>Іван КАПЛУН, Богдан ЗАБЛОЦЬКИЙ. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ.....</i>	278
<i>Степан КУЦЬ. ТУРИСТИЧНІ РЕСУРСИ ПІДВОЛОЧИСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....</i>	283
<i>Ольга МАМЧУР, Любов КОТИК. ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА «СЕРЕДНЯ ОСВІТА (ГЕОГРАФІЯ)» ОСВІТНЬОГО РІВНЯ «БАКАЛАВР» ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ: ІННОВАЦІЇ ТА ВИКЛИКИ У РЕАЛІЗАЦІЇ.....</i>	286
<i>Роман СЛИВКА. ВИКЛИКИ У РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ НА ОСТРОВАХ СВІТУ.....</i>	293
<i>Сергій УЛІГАНЕЦЬ, Уляна ШИНКАРЕНКО. РОЛЬ УРБОЕКОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД.....</i>	298
<i>Ганна ЧЕРНЮК, Ольга МАТУЗ, Станіслав ПРИДЕТКЕВИЧ. ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНЕ РАЙОНУВАННЯ МАТЕРИКІВ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ І ОХОРОНИ ПРИРОДИ.....</i>	302

РОЗДІЛ 5

ТУРИЗМОЛОГІЧНІ СТУДІЇ В СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕТНОТУРИЗМУ

Жанна БУЧКО

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Чернівці, Україна

Abstract. *Groups of ethnotourism resources (museums, centers of traditional crafts, ethnoholidays and festivals, traditional settlements, gastronomic locations) are analyzed. Trends in the development of ethnotourism, which is aimed at familiarizing tourists with the traditions and customs of the destination are highlighted.*

Key words: *ethnotourism; cultural and ethnographic tourism; historical and cultural tourism; tourist destination.*

У сучасному міжнародному туризмі, окрім традиційного культурно-пізнавального напрямку, активно розвиваються нові концепції, такі як культурно-історичний, антропологічний, археологічний, релігійний, історико-етнографічний, екологічний, етнографічний, етнічний, етногастрономічний, етноекзогенний та інші види пізнавального туризму. Ці напрямки пропонують глибше занурення у історію, культуру та традиції різних народів, розширюючи горизонти туристичних можливостей. Особливості та специфіка підвидів пізнавально-культурного туризму дозволяють узагальнити поняття етнічного туризму, що охоплює згадані характеристики, і метою якого є: «відвідування етнокультурного об'єкта для пізнання історичних, археологічних, антропологічних, етнографічних, культурних, архітектурних, побутових особливостей того чи іншого народу (етносу), що проживає зараз або проживав коли-небудь на цій конкретній території. Зазвичай найчастіше етнотуризм орієнтований на ознайомлення туристів з традиціями і звичаями регіону, який він відвідує» [1, с.151].

Етнічний туризм вирізняється тим, що його головна мета – знайомство з культурними традиціями, звичаями, способом життя та спадщиною етнічних груп та народів. Він має глибший соціокультурний аспект порівняно з іншими видами туризму, такими як:

- культурний туризм – охоплює ширший спектр культурних об'єктів, включаючи музеї, архітектурні пам'ятки, театри, фестивалі;

- історичний туризм – зосереджується на відвідуванні історичних місць і пам'яток минулих цивілізацій;

- гастрономічний туризм – акцентується на місцевій кухні та кулінарних традиціях регіону;

- екологічний туризм – спрямований на природні ландшафти та взаємодію з довкіллям.

Етнічний туризм, на відміну від культурного чи історичного туризму, передбачає безпосередню взаємодію з етнічними громадами, участь у їхніх традиційних заходах, святкуваннях, ремісничих майстер-класах, що дозволяє не лише спостерігати, а й активно долучатися до культурного життя. Він формує глибше розуміння етнічної самобутності народів.

Світовий досвід свідчить, що етнотуризм здатний задовольнити широкий спектр духовних потреб людей. Його головною метою є знайомство учасників із культурою та традиціями різних етнічних спільнот. Традиції являють собою систему цінностей, норм поведінки та принципів взаємодії всередині нації. Їх характеристика включає аналіз існуючих традицій, їхнього значення в суспільному житті, а також зв'язок із конкретними етносами та територіями. Варто зазначити, що в різних сферах життя роль традицій може суттєво відрізнятися.

Етнічний туризм, як один з відносно нових трендів, потребує вирішення як теоретичних, так і практичних завдань. До основних аспектів його розвитку, на думку

Доценка А.І. [2, с. 13], відносяться:

- визначення ключових факторів, які впливають на формування етнотуризму;
- дослідження закономірностей та тенденцій його розвитку у ХХІ столітті;
- створення науково обґрунтованих схем етногеографічного районування світу та України;
- розробка маршрутів, що сприятимуть глибшому знайомству з етнічним розмаїттям.

Завдяки комплексному підходу до цих аспектів можна значно зміцнити позиції етнотуризму як окремого напрямку туристичної індустрії. Етнічні туристичні ресурси є ключовою складовою формування концепції етнотуризму, оскільки саме вони забезпечують його змістове наповнення. До таких ресурсів належать культурні пам'ятки, традиції, звичаї, ремесла, національна кухня, обряди та святкові заходи, що відображають самобутність етнічних груп.

Київські науковці Любіцева О., Панкова Є., Стафійчук В. акцентують увагу на важливості збереження та популяризації цих ресурсів, оскільки вони є не лише туристичною принадою, а й важливим елементом культурної спадщини. Під етнічними ресурсами автори розуміють: «сукупність матеріальних та нематеріальних явищ, що репрезентують етнорегіональну мозаїчність України» [3]. Їхня роль у туристичній сфері визначається здатністю створювати унікальні враження, сприяти взаєморозумінню між культурами та підтримувати інтерес до автентичних традицій.

Етнотуристичні ресурси охоплюють широкий спектр об'єктів, що відображають культурну та історичну самобутність народів. До них належать:

- музеї (зокрема музеї-скансени та меморіальні), що демонструють етнографічні артефакти та історичні експонати;
- центри традиційних промислів та креативні мистецькі етномайстерні, де туристи можуть ознайомитися з народними ремеслами та спробувати створити власні вироби;
- етнічні свята та фестивалі, які дають змогу відчувати дух автентичних традицій через музику, танці та обрядові дійства;
- традиційні поселення, що зберігають архітектурну спадщину та побут етнічних громад;
- гастрономічні осередки, де можна скуштувати національні страви та дізнатися про особливості кухні;
- агросадиби, що пропонують туристам занурення в сільський спосіб життя та участь у традиційних господарських заняттях;
- пам'ятники та сакральні об'єкти (церкви, монастирі, артефакти), що мають культурно-релігійне значення;
- кладовища та поховання, які можуть бути частиною історичних або меморіальних маршрутів;
- археологічні пам'ятки та громадська архітектура, що розповідають про еволюцію етнічних груп;
- сувенірні ярмарки та крамниці, де туристи можуть придбати традиційні вироби та предмети декоративно-ужиткового мистецтва.

Ці ресурси формують унікальний туристичний досвід, дозволяючи глибше зрозуміти культурну спадщину народів. Ресурсна база етнотуризму відіграє ключову роль у формуванні маршрутів, що сприяють глибшому ознайомленню з культурною спадщиною регіонів. Завдяки локальним, регіональним і транскордонним маршрутам туристи можуть зануритися в традиції, ремесла та побут етнічних спільнот, підтримуючи збереження нематеріальної спадщини та сприяючи економічному розвитку територій.

Етнічний туризм має різноманітні форми, кожна з яких сприяє глибокому зануренню в культурну спадщину народів:

- відвідування автентичних поселень – постійних або тимчасових осередків, що зберігають традиційний спосіб життя певних етнічних груп (наприклад, села зі збереженими народними традиціями, поселення кочових скотарів чи мандрівних мисливців-збирачів);
- ознайомлення з музеями народного побуту – особливу цінність мають етнографічні музеї просто неба (скансени), де можна побачити зразки традиційної архітектури, предмети

побуту та взяти участь у святкових заходах;

- безпосередній контакт із культурною спадщиною – туристи мають можливість не лише спостерігати, а також взаємодіяти з предметами культури, дізнаватися про їхнє символічне значення та навіть відчувати свою причетність до традицій.

Чернівецький обласний музей народної архітектури та побуту є прикладом об'єкта, що популяризує етнотуризм, пропонуючи занурення у побут та традиції різних регіонів. Подібні заклади відіграють важливу роль у збереженні та передачі культурної спадщини наступним поколінням [4]. Чернівецький скансен – це справжній центр збереження та популяризації народних традицій Буковини. Тут регулярно проводяться фестивалі та свята, які залучають майстрів-ремісників для проведення майстер-класів. Це чудова можливість для гостей не лише спостерігати, а й власноруч спробувати гончарство, ткацтво, вишивальництво, писанкарство, бісероплетіння та навіть приготування традиційних страв. Залежно від сезону та тематики заходів, відвідувачі можуть зануритися в атмосферу автентичної культури, дізнатися більше про ремесла, які передаються з покоління в покоління, та навіть придбати унікальні вироби ручної роботи.

Розвиток етнотуризму значною мірою залежить від популяризації культурної спадщини та традицій етнографічних спільнот. Важливу роль у цьому процесі відіграють:

- виставки та експозиції, присвячені культурі, архітектурі та побуту етнічних груп, що проживали у регіоні. Вони сприяють збереженню національної самобутності та історичної пам'яті;
- відвідування осередків народних ремесел, де туристи можуть ознайомитися з традиційними техніками рукоділля, гончарства, ткацтва та інших видів мистецтва;
- етнографічні музеї та скансени, які демонструють предмети побуту, національне вбрання та архітектурні особливості етнічних поселень;
- етнічні свята та фестивалі, що відображають багатонаціональність регіону, збереження давніх обрядів і традицій, а також створюють нові туристичні продукти.

Інтеграція етнотуризму у туристичні маршрути сприяє розвитку місцевої туристичної інфраструктури та підвищує привабливість регіону для відвідувачів. Завдяки цим заходам етнотуризм розкриває унікальні аспекти національної культури, сприяє міжкультурному діалогу та забезпечує глибокий зв'язок туристів із автентичним життям етнічних громад.

Реалізація програми розвитку етнотуризму має передбачати проведення комплексних етнографічних досліджень регіону, щоб використовувати їх для розвитку туристичної галузі. Важливо визначити допустимі навантаження на території, обґрунтувати межі допустимого використання об'єктів, визначити зони для будівництва нових туристичних комплексів, баз відпочинку та спортивних споруд. Окрім цього, необхідно запровадити норми та правила, що регулюють використання етнографічних і культурних ресурсів, а також заходи з охорони природного середовища.

Особливу привабливість має відпочинок, доповнений захопливими екскурсійними маршрутами, що розкривають витoki та традиції народної культури, мистецтва, літератури та духовності України. Це може бути знайомство з численними центрами народного мистецтва: ткацтвом, вишивкою, гончарством, малярством, різьбленням по дереву, лозоплетінням. Також велике значення має відвідування місць, пов'язаних із життям і творчістю видатних діячів культури. А гостювання у родинах сільських мешканців дає змогу безпосередньо долучитися до народних свят та глибше пізнати етнографічні особливості регіону.

Етнотуризм відкриває перед людьми унікальні можливості зануритися в самобутню культуру регіону. Мандрівники можуть ознайомитися з традиційною архітектурою, побачити місцевих жителів у національному вбранні, а в окремих випадках навіть особисто приміряти традиційний народний стрій. Вони також мають шанс долучитися до автентичних святкувань, скуштувати страви етнічної кухні та придбати сувеніри, що відображають ужиткове мистецтво місцевості.

Одне з найважливіших завдань найближчого часу – оптимізація взаємодії між туризмом і культурою. Культурна спадщина, представлена музеями, галереями та мистецькими майстернями, є ключовим чинником залучення туристів у багатьох країнах

світу. Вона сприяє формуванню міжнародних та локальних туристичних потоків, що, у свою чергу, стимулює розвиток транспортної, готельної та ресторанної інфраструктури, а також місцевих виробництв. Таким чином, активний розвиток туристичної галузі стає каталізатором зростання інших сфер економіки.

Етнотуризм – це подорож, спрямована на знайомство та глибше розуміння етнокультурного середовища з його унікальними традиціями, ремеслами, побутом і культурними особливостями. Він заслуговує на почесне місце серед різновидів пізнавального туризму, оскільки сприяє дослідженню та популяризації етнотуристичних ресурсів—ключового чинника успішного розвитку туристичної галузі. З огляду на зростаючу зацікавленість світової спільноти екологічними принципами та сталим розвитком територій, етнотуризм можна розглядати як ефективне втілення нової концепції трьох «L»—«Landscape – Lore – Leisure» (ландшафт, традиції, дозвілля), яка поступово змінює традиційну модель трьох «S»—«Sun – Sea – Sand» (сонце, море, пісок). Хоча акцент у новій концепції робиться на природних туристичних ресурсах, традиції відіграють важливу роль, особливо у контексті їх адаптації до сучасної туристичної індустрії через інтерактивні та анімаційні програми.

Після завершення подорожі туристи діляться враженнями про культурні особливості етносів відвіданого регіону. Це не лише збагачує їхній світогляд, а й сприяє формуванню поваги та толерантного ставлення між представниками різних етнічних груп.

Для успішного розвитку туризму як стратегічно важливої галузі економіки необхідне наповнення дозвілля цікавими та змістовними активностями, здатними залучити широку аудиторію. Одним із таких напрямів є етнотуризм, який продовжує набувати популярності. Практика свідчить, що фестивалі та етнографічні заходи відіграють ключову роль у формуванні наукової бази для національно-культурного відродження, сприяють розвитку регіонів, збереженню культурно-історичної спадщини та розширенню туристичних можливостей. Вони допомагають урізноманітнити туристичну інфраструктуру, збільшити її привабливість для відвідувачів і забезпечити диверсифікацію туристичного продукту.

Список використаних джерел:

1. Бучко Ж. Сутність поняття етнотуризму: підходи та визначення // Географічна освіта і наука: виклики і поступ: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 140-річчю географії у Львівському університеті (м. Львів, 18–20 травня 2023 р.) / відповід. редактори: В. Біланюк, Є. Іванов. У 3-ох томах. Львів: Простір-М, 2023. Том 3. - С. 150–153.
2. Доценко А. І. Етнічний туризм: навчальний посібник. Київ: Університет «Україна», 2021 148 с.
3. Любіцева О. О., Панкова Є. В., Стафійчук В. І. Туристичні ресурси України. Навчальний посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.
4. Buchko Z., Rudenko S., Rudenko V., Yermiia H. Ethnic tourism potential of Bukovyna for the purposes of cross-border tourism // Часопис соціально-економічної географії. Вип. 20 (1). Харків, 2016. Р. 75–79.

СУЧАСНІ ТРЕНДИ СВІТОВОГО ЕКОТУРИСТИЧНОГО РИНКУ

Ольга ДАНИЛОВА, Валентина ПІДГІРНА, АНДРІЙ КОСТЕЧКО

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Чернівці, Україна

Abstract. *The trends in the development of the global ecotourism market and its regional distribution are analyzed. The main drivers of its growth are outlined, and the influencing factors that hinder the projected development are identified.*

Keywords: *ecotourism, ecotourism market, sustainable development, sustainable tourism, tourism industry.*

Цілі сталого розвитку (ЦСР, Глобальні цілі) ухвалені Організацією Об'єднаних Націй у 2015 році впливають на окреслення пріоритетів у різноманітних галузях людської діяльності, зокрема і в сфері туризму [2]. Збалансування соціальної, економічної та екологічної стійкості

МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СИСТЕМІ ГЕОГРАФІЧНОЇ, ТУРИЗМОЛОГІЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ НАУКИ

Матеріали

IV Міжнародної науково-практичної конференції,
приуроченої 35-літтю утворення географічного факультету
в Тернопільському національному педагогічному університеті
імені Володимира Гнатюка
(м. Тернопіль, 15-16 травня 2025 р.)

Підписано до друку 28.05.2025.
Формат 60x 84/8. Гарнітура Times New Roman.
Папір офсетний 70 г/м². Друк електрографічний.
Умов.-друк. арк. 35,81. Обл.-вид. арк. 26,18
Тираж 300 примірників. Замовлення № 07/25/2-1.

Видавець та виготувач:
ФОП Осадца Ю. В.
м. Тернопіль, вул. 15 Квітня, 2Д/10
тел. (097) 988-53-23

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного
реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ТР № 46 від 07 березня 2013 р.*